

■ Lotta Blokker bij Koosje, de 97-jarige vrouw is een van haar vaste modellen. „Zij vertolkt voor mij de schoonheid van het ouder worden.” foto Frans Paalman

De mens aan zichzelf overgeleverd

door Marion Groenewoud

ZWOLLE - Ze is kleiner dan haar meeste beelden. Lotta Blokker (1980) beweegt snel op rode sneakers over de twee bovenverdiepingen van Museum de Fundatie. In de Wolk, zoals de koepel in de volksmond heet, hebben haar beelden de ruimte. „Het is alsof zij eigen kamers hebben waarvan de muren zijn verdwenen”, vindt Blokker. De personages, want zo menselijk zijn deze sculpturen, zoeken geborgenheid bij zichzelf. Met dit nieuwste project van de Amsterdamse beeldhouwster heeft Zwolle de primeur. *The Hour of the Wolf* luidt de titel,

naar de film van Ingmar Bergman. „Tussen middernacht en dageraad sterven de meeste mensen. Het is het uur waarop de slapelozen het zwaarst worden geplaagd door angsten”, zegt Blokker. „Als ik 's nachts wakker wordt vind ik het troostrijk dat ik niet de enige ben. Overal ter wereld liggen mensen te tobben.” Ze gaat naast de bronzen Koosje zitten, een van haar modellen. Een dame van 97 jaar die misschien naar de opening komt. „Het is nog onzeker, Koosje heeft Alzheimer.” Beneden staat de vrouw nog zwierig in haar jurk, toen ze vijf jaar jonger was. Boven ligt ze met wezenloze ogen in de kus-

sens. „Net de prinses op de erwt”, glimlacht Blokker. „Koosje vertolkt voor mij de universele schoonheid van het ouder worden.” Ze kwam haar model tegen bij de apotheek en kreeg meteen de drang haar te vereeuwigen. Oprechte emoties zijn voor Blokker essentieel. „Regisseren doe ik nooit. Ik wacht tot mensen zichzelf zijn en mij vergeten.” Een voluptueuze vrouw, waarvoor actrice Maja van den Broecke model stond, zit op schoot bij haar man. Hij rust met zijn hoofd tegen haar borst. Secret, heet het beeld. „Hier komen we als kijker niet tussen”, weet ook Blokker. „Dit moment is van hen, niet van ons.” Zij is

een groot bewonderaar van Käthe Kollwitz (1867-1945), volgend jaar staat haar werk in het Berlijnse Kollwitz Museum. Haar hommage aan de Duitse beeldhouwster staat ook in De Fundatie. „Met weinig middelen wist zij zoveel gevoel over te brengen”, zegt Blokker die zelf ook veel moeder-kind figuren maakt. Niet zo dramatisch als Kollwitz die haar zoon verloor tijdens WOI, maar geladen. Zoals de moeder die er niet in slaagt haar dochter te troosten. „Ze zitten dicht bij elkaar maar ieder met eigen verdriet. De mens is aan zichzelf overgeleverd.”

.....
The hour of the Wolf, t/m 4/1.